

for Øje. Det er nemlig klart, at hverken i dette eller i andre Fag vil man vove det Eksperiment at producere til Lager i stor Udstrækning for saa at se sine Varer hobe sig op og blive erstattet med de for en Tiendedel af vor Arbejds løn producerede Varer fra andre Lande.

Hovedsagen er, at hverken for Skotøjs- eller Tobaksindustriens Vedkommende er Priserne steget, men tværtimod faldet. Dette er sket direkte for Skotøjets Vedkommende. Og for Cigarerne oplyses det, at der nu er lagt Vægt paa at producere danske Cigarer til billigere Priser, end man for Importreguleringen var i Stand til at gøre det; det oplyses saaledes, at i Oktober Kvartal produceredes der dobbelt saa mange Cigarer til en Salgspris af under 20 Ø. som i Januar Kvartal.

Jeg henstiller alvorligt endnu en Gang, at man ikke lader de trufne Foranstaltninger falde for disse to Industrier.

Samtidig henleder jeg Opmærksomheden paa, at en Række andre Industrier i allerhøjeste Grad trænger til den Hjælp, som en Importregulering kunde bringe dem. Jeg har her liggende en Række Oplysninger fra forskellige Fag, de er maaske et Par Maaneder gamle, men Forholdene er neppe forrykket stærkt i den Tid. Der er Papirindustrien, Kurvemagerfaget, Glasindustrien, Møbelindustrien, Pianofortefaget, Beklædningsindustrien, Sadelmagerfaget, Børsteindustrien, Rebslagerindustrien, Hand-skeindustrien, Hatte- og Buntmagerfaget. For alle disse Fag gælder det, at de dokumenterer, at der har fundet en mægtig Forøgelse af Importen Sted som Følge af den Valutadumping, der foregaar, hvad der har medført en meget betydelig Arbejdsløshed og kolossale Tab af Arbejds løn og Arbejdsdage, som kunde have været afværget, hvis man var skredet til fornuftige Foranstaltninger, saaledes som de abnorme Forhold i høj Grad nødvendiggør. I alle disse Forhold føles den Krise, som den højtærede Landbrugsminister slet ikke kan opdage.

I Tilslutning til dette Spørgsmaal om disse Industrier maa jeg maaske ogsaa nævne Ønskeligheden af, at man beskæftigede sig med Landets Eksportmuligheder, der ligger brak. Industriens Eksportmuligheder har aldrig været store, men de kunde under de Forhold, som er opstaaet i Europa, utvivlsomt være oparbejdet noget, hvis man ikke for 14 Maaneder siden havde gjort den kolossale Dumhed, som det var at afbryde Forhandlingerne med Rusland. Andre Lande har profiteret af denne Hand-

ling; der beskæftiges rundt om i de forskellige Lande mange Tusinde Arbejdere for Rusland. Som jeg har sagt før, det kommer ikke os ved, hvilket Regeringssystem de har og ønsker at have i Rusland. Det maa være deres Sag. Det er os herhjemme, der skal afgøre, hvor længe det nuværende Ministerium skal bevare Magten; det er dem derovre, der maa afgøre, hvor længe deres skal være der. Altsaa, om det er Bolscheviker eller noget andet, er Ting, vi skulde lade være at beskæftige os med, 14 Maaneder er forløbet, siden den forrige Udenrigsminister afbrød Forhandlinger, der i Virkeligheden var afsluttet med Forslag til Overenskomst. Jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden derpaa og at spørge den højtærede Statsminister: Er det ikke Meningen, at man skal forsøge at faa en Ordning paa dette Forhold, som man i snart sagt alle andre Lande for længst har faaet det?

Saa er der Spørgsmaalet om, hvad der af Arbejdsløshedens Hær kunde føres tilbage til Landet, til Husmandsbrug, som maatte kunne tilvejebringes i større Antal ved Udstykning, til Grundforbedringsarbejder, til Hededyrkning, hvorved utvivlsomt adskillige kunde beskæftiges, til nyttig produktiv Virksomhed, der vilde højne og forbedre det danske Samfund.

Vil man imidlertid fremdeles ikke for Alvor skaffe Arbejde, er det nødvendigt at tage Spørgsmaalet om en anden Behandlingsmaade af de arbejdsløse op. Man kan ikke fortsat se paa den forfærdelige Ødelæggelse, der finder Sted i Arbejderhjemmene. De arbejdsløse og de, der staaar for Tur til at blive arbejdsløse, kan ikke fortsat udholde den Tilstand af Usikkerhed og Vilkaarlighed, der hersker, og som forøger Kvalerne for dem. Der udredes store Kontingenter af de arbejdende, 4, 5 eller 6 Kr. om Ugen til Tider, for at der kan skaffes Penge til Understøttelse af de mange arbejdsløse. Forsikringsmæssigt kan Sagen selvfølgelig ikke klares. En permanent Arbejdsløshed paa gennemsnitlig et halv Hundrede Tusinde, omfattende $\frac{1}{4}$ eller deromkring indenfor Fagene, i nogle Fag langt mere, i andre Fag noget mindre, kan selvfølgelig ikke klares ved forsikringsmæssig Understøttelse i nogle Maaneder. Det forekommer os, at Staten kun kan fri sig for at yde fornøden Hjælp, naar den kan anvise Arbejde. Kun da kan den sige til dem, der ikke vil arbejde: Saa faar I ingenting.

Man klarer ikke Sagen ved Uforskam-